

емства власного капіталу, достатнього для забезпечення фінансової стійкості, а також наявності ефективної системи управління фінансовими ресурсами, що забезпечує прозорість поточного та майбутнього фінансового стану [5].

Такий підхід дозволить віднайти додаткові кошти для фінансування включених у зазначене партнерство навчальних закладів та прискорити інноваційну реструктуризацію в освітній сфері, де державне фінансування є недостатнім. Відтак це має забезпечити підвищення продуктивності праці, досягнення активного впровадження нових технологій в усі сфери виробництва та ефективного використання ресурсів, що є важливою передумовою сталого соціально-економічного розвитку.

Список використаних джерел

1. Україна у вимірі економіки знань / за ред. акад. НАН України. В. М. Гейця. Київ : Основа, 2006. 592 с.
2. Указ Президента України від 25 червня 29013 року № 344/2013 «Про національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року». URL: <https://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>.
3. Статистичний щорічник України за 2019 рік / Державна служба статистики України. Київ, 2020. 465 с. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2020/zb/11/zb_yearbook_2019.pdf.
4. Пузирьова П. В. Матриця ключових стратегій в управлінні фінансовим потенціалом промислових підприємств. *Актуальні проблеми економіки*. 2010. № 6. С. 151–156.
5. Гнип Н. О. Моделі формування фінансового потенціалу в рамках стратегії економічного зростання підприємства. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. 2010. № 2. С. 63–66.

А. М. Гладченко, студентка,

В. О. Сегеда, студентка

*Науковий керівник: Т. А. Коляда, к. е. н., с. н. с., доцент
Університет державної фіскальної служби України
м. Ірпінь, Україна*

СУТНІСТЬ І ЗНАЧЕННЯ ПУБЛІЧНИХ ФІНАНСІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Стрімкий розвиток публічних фінансів є однією з необхідних умов функціонування національної економіки. Визначення факторів та особливостей, що забезпечують стимулюючий вплив публічних фінансів на соціально-економічний розвиток країни

надає змогу удосконалити модель суспільного розвитку, впроваджувати дієві механізми та інструменти досягнення макроекономічної стабілізації у сучасних умовах. Загалом у науковій та навчальній літературі публічні фінанси ототожнюються з державними. Структура державних фінансів розглядається традиційно з огляду на практику у сфері державних фінансів з урахуванням українського законодавства.

Щодо змісту публічних фінансів варто наголосити, що українська практика та ряд науковців ототожнюють публічні фінанси з державними фінансами в широкому сенсі, включаючи до останніх місцеві фінанси, що було адекватним до українських реалій протягом багатьох років. Однак є вчені, які почали використовувати термін «публічні фінанси» та визначають їх як такі, що охоплюють доходи і видатки центрального та місцевого уряду, а також структурні взаємозв'язки між ними, визначення яких відбувається у середовищі представницької влади [1, с. 64].

Як зазначає В. І. Кравченко [2, с. 11], за своїм призначенням фінанси України поділяються на публічні, приватні, неприбуткового сектора та частково міжнародні. До публічних фінансів України автор відносить державні фінанси, місцеві фінанси, фінанси політичних партій, державний кредит, податки і збори, платежі до державних спеціальних цільових фондів, державні страхові фонди, страхові внески за державним страхуванням. На думку авторів: В. М. Опарін, В. М. Федосов, П. І. Юхименко, головна роль у фінансовій системі належить публічним фінансам, за допомогою яких відбувається процес розподілу та перерозподілу частини вартості валового внутрішнього продукту та національного багатства, а також реалізується державна фінансова політика.

Відповідно до Закону України «Про відкритість використання публічних коштів», визначається склад публічних фінансів, згідно з яким до публічних коштів належать: кошти державного бюджету України та місцевих бюджетів, кредитні ресурси, надані під державні та місцеві гарантії, кошти Нацбанку та інших держбанків, державних цільових коштів, Пенсійного фонду та фондів загальнообов'язкового соціального страхування, а також кошти суб'єктів господарювання державної та комунальної власності, отримані ними від їхньої господарської діяльності [3]. Необхідно зауважити, що відповідно до чинного законодавства, приватні фінанси знаходяться поза системою публічних фінансів.

Модернізація системи публічних фінансів на сьогоднішній день є однією з ключових потреб нашої держави. У всіх розвинутих країнах світу основною метою реформування публічних фінансів є підвищення ефективності виконання державою своїх економічних функцій. Метою реформування та модернізації системи публічних фінансів в нашій країні має стати найбільш ефективний і справедливий розподіл суспільного багатства та підвищення ефективності виконання державою своїх функцій.

До основних проблем функціонування публічних фінансів в Україні можна віднести наступні:

- відсутність нових джерел фінансових ресурсів в умовах кризи;
- не раціональне використання бюджетних коштів;
- недостатній контроль за цільовим використанням бюджетних коштів;
- відсутність довіри до державних цінних паперів;
- неузгодженість нормативно-правових актів, що призводить до втрат бюджетних надходжень тощо.

В Україні на сьогодні, на жаль законодавчо не визначено цілі та плани конкретних дій щодо реформування і модернізації публічних фінансів, а також показників результатів їх виконання. Україна має розробити національну модель економічного регулювання, зокрема здійснити широкомасштабну модернізацію її фінансової системи, яка б сприяла забезпеченню сталого розвитку економіки.

Таким чином, публічні фінанси є неодмінним атрибутом функціонування держави, вони забезпечують життєдіяльність усіх сфер суспільного виробництва та є засобом задоволення потреб населення і підвищення його добробуту. Аналіз підходів до розуміння сутності публічних фінансів дає підстави зробити висновок, що неоднозначність трактування цього поняття ускладнює процес управління ними [4, с. 85]. Крім того, існування низки проблем у сфері формування, розподілу та використання державних і місцевих фінансів через корупцію, бюрократизм та некомпетентність керівної ланки зумовлює потребу пошуку нових підходів в управлінні публічними фінансами.

Список використаних джерел

1. Куценко Т. Ф. Публічні фінанси в Україні: зміст та структура з урахуванням сучасних тенденцій розвитку. *Економіка та держава*. 2016. № 6. С. 62–66.

2. Кравченко В. І. Фінанси України: сучасні виклики і проблеми розвитку. *Економіка та держава*. 2013. № 5. С. 9–13.
3. Закону України «Про відкритість використання публічних коштів» від 24.10.2020 р. *Відомості Верховної Ради*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>.
4. Коляда Т. А. Вплив суспільних фінансів на регіональний розвиток: теоретичний вимір. *Науковий вісник. Одеський державний економічний університет*. 2015. № 11 (231). С. 75–89.

**О. А. Горбунова, ст. викладач,
О. І. Кондрашов, студент**
*Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі»,
м. Полтава, Україна*

СУЧАСНИЙ СТАН КРАУНДФАНДИНГУ В УКРАЇНІ

Краудфандинг доволі новий механізм залучення коштів, який з'явився менше десяти років тому і використовувався поодинокими особами для збору коштів через Інтернет на реалізацію культурних проєктів. Перші професійні краудфандингові компанії Kickstarter і IndieGoGo були створені тільки в 2008–2009 роках. Тепер таких компаній вже десятки.

Краудфандинг – це механізм залучення фінансування від широких мас з метою реалізації проєкту. Проєкти можуть бути культурні, соціальні, комерційні, політичні, екологічні, особисті. У своїй більшості, фінансування спирається на невеликі внески, здійснені великою масою людей. При цьому дуже активно використовується мережа Інтернет та відсутні стандартні фінансові посередники. Роль посередника відіграє краудфандингова компанія, яка здійснює усі необхідні організаційно-контрольні функції.

Світовий ринок краудфандингу активно розвивається, особливо, починаючи з 2013 року. Якщо ще у 2012 році його об'єм становив 2,7 млрд дол. США, то вже в наступному році він виріс майже у 2,3 рази й досяг відмітки у 6,1 млрд дол. США. В 2015 році обсяг ринку склав вже 34,4 млрд дол. США [1]. За прогнозами Світового банку до 2025 року обсяг ринку краудфандинга у світі досягне 96 млрд дол. США [2]. Проте загальна тенденція свідчить про те, що це станеться набагато раніше. Крім того, за даними Світового банку лише третина проєктів, що фінансується за допомогою краудфандинга носить некомерційний характер. Це свідчить про те, що «публічне інвесту-